Ч. 221. Второк 17 (4) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З угорского сойму. — Авдиенция мін. Кін-Гедерваріого у Цісаря. — Ворохобня в Хінах.

Перше поферияльне засіданє Українського Союза парляментарних послів Галичини і Буковини відбуде ся ві второк дня 17-го с. м. о год. 5-ій попол. в сали клюбовій XIV, на котре президент Союза розіслав запрошеня до всіх членів „Українського клюбу“, „Радикального клюбу укр.“ і „Укр. клюбу буковиньских послів“. Буде то перша спільна поферияльна нарада всіх укр. послів з Галичини і Буковини, бо доси відбували свої засіданя тільно окремі клюби. Предметом нарад буде політична ситуация, витворена послідними подіями.

В четвер мала скінчити ся дискусия в справі дорожні, потім мало наступити перше читанє предложеня правительства в справі урядників. З того приводу відбували ся наради клюбів і парляментарних ґруп. Депутация „Ческого союза“ була в тій справі у барона Ґавча і представила єму жадання урядників і зелїзничників. Національно-німецкий союз обняв провід в акциї урядників і в тій справі ухвалив, що коли би правительство не предложило проєкту службової праґматики до дня 1-го листопада сего року, то союз внесе самостійний проєкт. Така ухвала робить парляментарну ситуацию напруженою і непевною, бо бр. Ґавч підчас конференциї провідників клюбів рішучо заявив, що правительство хоче, щоби насамперед розглянути і ухвалити єго предложенє в справі урядників. Що-до службової праґматики, то в кождім разі правительство не предложить єї перед полагодженем предложеня в справі урядників і перед ухваленем відповідного грошевого покритя. Він уважає, що теперішна аґітация і несупокій серед урядників зовсім не надають ся до полагодженя такої справи як службова праґматика.

Делеґати зелїзничників відбули разом з послами національно-німецкого союза конференцию, в якій брали участь також посли инших національностий і ґруп. Дискусия була дуже оживлена. Присутні на конференциї аґрарії дуже виступали против жадань урядників і зелїзничників. Делеґати зелїзничників заявили, що они таки розпічнуть дня 15 с. м. пасивний опір. Коли делеґати з німецко-національного союза передали бар. Ґавчеви жаданя урядників і зелїзничників, він заявив, що пасивний опір не приспішить акциї, але хиба утруднить.

На засіданю німецкого національного союза пос. Штельцль предложив резолюцию, в якій містить ся приреченє зелїзничників, що они відступлять від пасивного опору, коли партиї зобовяжуть ся ухвалити їх жаданя. В тій справі Коло польске відбуло засіданє та рішило, що не можна згодити ся на принятє резолюциї посла Штельцля. Однако як чувати, між польским Колом і німецко-національним союзом прийшло до порозуміня. Они згодили ся обстоювати підвисшенє суми, призначеної на поліпшенє платні урядникам, на 14 міліонів корон. Християньско-суспільний союз ухвалив також старати ся о розширенє правительственного проєкту, з особливим узглядненем найнизших катеґорий урядників, однако застеріг собі вільну руку в справі покритя тих видатків.

В угорскім соймі почали ся компромісові переговори між Кіном Гедерварім і предсїдателем палати Берзевічим з одного боку а Кошутом і Юштом, ґрафом Андрашієм і Апонієм з другого.

На той час прибув також новий міністер війни Авфенберґ до Пешту щоби зложити візити міністрам, однак з тим побутом вяже ся також справа войскової реформи.

Розправа над войсковою реформою має бути перервана, а тимчасом сойм має ухвалити буджет на 1912 і зміну реґуляміну, а з кінцем грудня знов розпічне сойм розправу над войсковою реформою, котра на доманинє Юшта має бути злучена з виборчою реформою.

Навіть найвисші круги у Відни а також войскові вимагають певної зміни первістного

---

4)

Тріполіс і Кіренаїка.

(Після дра Е. Даґоберта, Шенфельда і др. — зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Управитель дому, чоловік інтелїґентний, видимо ся здивований на мене, коли я попросив єго, щоби він повідомив свого пана, що я прошу о кілька хвиль „авдиенциї“. В єго практиці ще того не бувало, щоби якийсь Европеєць навідував ся до єго старенького пана. Підчас коли я на малій площи ждав на відповідь, винесли два слуги вибиване крісло з високим опиралом, понад котрим уставили рід бальдахіну; з противного боку уставили кілька плетених крісел.

Отже то буде авдиенция на дворі! — подумав я собі. Я однак помилив ся; за кілька хвиль вийшов управитель дому і сказав мені, що Сі Амурра готов охотно мене побачити, але в хаті; рівночасно приказав службі занести „престол“ назад до середини і попросив мене, щоби я зяждав в передній сьвітлици. Отже тут зачали другий раз робити приготовлення до авдиенциї.

За хвильку увійшов „паша“ — як єго називають єго приятелї — підпираючись палицею і в супроводі двох людий із своєї челяди. Був то мужчина як дуб, плечистий і здорований; 80 літ віку і удари судьби не могли зробити з него горбатого діда, з великою головою і грубим карком, з інтелїґентним лицем і коротко підстриженою бородою, а в очах єго пробивала ся неподатлива енерґія, коли не якась утаєна лютість. Оттак представив ся мені Сі Амурра. Одіж на нім була така як і у всіх богатих Арабів, ріжнобарвне спіднє одінє, а з верха білий бурнус з як найтоншої вовни.

Коли увійшов, глянув на мене своїми бистрими чорними очима а відтак сів собі на „тронї“ і дав знак рукою, щоби й я сів собі на кріслї напроти него. Я пожелав єму доброго здоровля і довгого віку, щоби прожив ще сто літ, а відтак сказав, длячого я зайшов до него. Я сказав єму, що не хотїв би оглядати Тріполіса, столиці колишніх володітелів, не навідавшись до послїдного з них, котрий памятає ще давні часи, тим більше, що в Европі пригадують собі ще добре імя Караманлї.

Він слухав мене уважно і підхопив відтак мою замітку про **послїдного** з єго роду.

— Так то так, я послїдний з Караманлїв — сказав він з глумливим усьміхом — бо моїм трох синам не позваляю так називати ся, позаяк они негідні того імени.

Я видивив ся здивований на него — в місті казали менї, що він не має синів лиш одну доньку і прикро менї стало, що я поруmив ту справу. Він як колиб відгадав мої гадки і говорив дальше:

Мої сини пішли до Турків на службу, один єсть урядником в Стамбулї, а два мудірами, тут, де повинні бути князями. То зробило роздор між ними а їх батьком. Ти не міг того знати і я тобі вибачаю; ти маш повне право назвати мене послїдним з Караманлїв — я таки є ним! А коли Аллах покличе мене до себе, то стане третий гріб коло тих двох, які ти видів за містом на Джубана, а люди будуть говорити: Дивись онтам, то гроби трох послїдних Караманлїв. Може не хороші оба тоті памятники, що там тепер стоять?

Я признав, що хороші; достойні володітелїв. Мимоходом сказавши, они дійстно хороші і знаходять ся проти арабского звичаю в добрім станї. Понад гробницями виложеними мармором, високими півтора метра, піднимають ся на чотирох стовпах, круглі побілювані банї, котрі вже длятого, що кладовище положене високо, видко з моря і они так приїзджаючому нїби ставлять перед очи минулу історию пашалика.

А князь говорив дальше:

— Тебе може здивувало моє питанє. Але треба тобі знати, що то вже звиш пятьдесять літ, коли я їх видів а за той час я вже постарів ся.

— Звиш пятьдесять літ?

— Так — коли я вернув з Константинополя, пішов я до них а відтак замкнув ся тут

предложеня бар. Шенайха, а при тім мають бути пороблені деякі уступки.

Розходить ся головно о переведене т. зв. проґрами девятки. Яке становище займе Корона супротив такого способу розвязки кризи, не відомо, однак недавне послухане міністра скарбу Лукача у Цісаря вяжуть з сею справою.

В справі тих переговорів прибув вчера рано до Відня міністер Кін-Гедерварі і був у Цісаря на авдиенциї. Авдиенция тревала півтора години. Кін-Гедерварі здав Монархови справу о найновійшім парляментарнім положеню на Угорщині і переговорах Берзевічія з опозициєю. Нових предложень ґр. Кін-Гедерварі в тій справі не предложив лиш обсадженє теки міністерства торговлї, опорожненої по смерти міністра Гієроніміого. Міністром торговлї стане посол Беетъ. По авдиенциї у Цісаря віддав ґр. Кін-Седервaрі візиту міністрови війни ґен. Авфенберґови і віддідав бар. Ґавча.

В Хінї вибуха революция в двох дуже густо заселених провинциях, а то в Гупе і Сечуан.

Безпосередною причиною, що викликало ворохобню, був спір провінционального правительства в Сечуан з центральним правительством в Пекинї з причини будови зелїзниці в тій провінциї. Против жаданя провінционального правительства віддало центральне правительство ту будову одному заграничному товариству. То переповнило чашу не вдоволеня населеня тої провінциї і она зворохобила ся. А Сечуан числить до 45 міліонів населеня. Звідси перенесла ся ворохобня до сусїдної провінциї Гупе, числячої звиш 30 міліонів населеня. Ворохобня має характер народного хіньского руху против манджурской династиї. А найгірша для тої династиї річ, що не може она бути певною вірности нї сухопутної армії нї маринарки, котрі цїлими товпами переходять до ворохобників. Проживаючі в Хінї Европейцї висказують погляд, що ворохобники побідять і проженуть пануючу династию з краю.

Новинки.

Львів, 16 жовтня 1911.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув з Відня до Львова.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителів шкіл народних перед комісиєю іспитовою в Перемишли розпічнуть ся в осіннім реченци 1911 дня 30 жовтня. Реченець внесеня як слїд удокументованих подань в присавій дорозї до 20 жовтня 1911.

— **Загальні Збори** тов. „Руска Захоронка у Львові" відбудуть ся в понедїлок 30 жовтня с. р. о год. 6 вечер в комнатах „Руської Бесїди"; на случай браку потрібного числа членів о означеній годинї відбудуть ся того самого дня другі загальні збори о год. 7 вечер без взгляду на число присутних членів. — Видїл.

— **Приготовленя до Маркіянового сьвята в Підлисю** мимо скупих фондів поступають жваво наперед. На Білій горі кінчать ся вже роботи мулярскі і з нинїшним днем розпічне ся уставлюванє зелїзного хреста. Робітня арт. слюсарских виробів п. Михайла Стефанівского у Львові оказала ся в тім случаю надзвичайно солїдною фірмою коли з'уміла в короткім часї виконати так поважну роботу. — Посьвячене і відслонене памятника відбуде ся 29 с. м. Заповідають ся численні гості на той день до Підлися. Молодїж перемиской руской гімназиї прибуде в поважнім числї, так само сподївана молодїж і инших наших гімназий. Комітет старає ся о забезпечене конечних вигід участникам сьвята. В тім напрямі працює осібно з'орґанізована секция. Програма сьвяточного обходу буде оголошена у слїдуючім тиждни.

При сїй нагоді подаємо до відомости, що славнозвістна наша артистка співачка п. Сальомея Крушельницка згодила ся на просьбу ювилейного комітету приїхати з Італії нарочно на те, щоби своїм виступом на львівскім концерті звеличати Маркіянове сьвято.

— **Під колесами поїзду.** Сими днями в ночи переїхав поїзд тяrаровий на лінії зелїзничій Миколаїв Стрий під Надїгичами 21-лїтного робітника зелїзничого Стефана Дембіцкого. Після донесеня жандармской станиці єсть підозріне, що нещасливого хтось убив а відтак підкинув під поїзд зелїзничий, щоби в той спосіб затерти слїди злочину.

— **Львівский руский театр в Станиславові** (Саля Монюшка. — Початок о 7½ вечером).

Ві второк дня 17 жовтня. На добродійні цїли. „Гануся", штука в 2 частинах зі співами Ґ. Гавтмана, музика Маршалка.

В середу 18 жовтня. „Жидівка", опера в 5 діях Галеві.

В четвер дня 19 жовтня. „Тайфун", сензацийна японьска штука в 4 діях Мельхіора Ленделя в перекладї Й. Стадника.

Готовить ся до вистави опера Офенбаха „Оповісти Гофмана".

— **Огнї.** В реальности ч. 10 при улици Пильникарскій у Львові вибух оногди огонь. Займила ся стеля внаслїдок лихої будови комина. Огонь угашено, заким ще наспіла сторожа пожарна. — В ночи з 12 на 13 с. м. вибух огонь в Настасові, тернопільского повіта, на т. зв. „за городами". Займило ся від стодоли господаря Локая і небавком стануло 5 господарств в огни. Щасте, що не було вітру і що богато будинків єсть критих дахівками, а то був би огонь значно більше розширив ся. Около 1 год. удало ся пожежу спинити. Шкода єсть значна. — На Сїльци під Підгайцями вибух дня 13 с. м. огонь і мимо скорої помочи сторожи пожарної і 21 учасників курсу пожарничого, який якраз відбував ся Підгайцях, згоріло 6 загород з 18 будинками і около 20 стогів збіжа і сїна.

— **Доля слуги.** Замешкалий при ул. Кохановского ч. 14а п. Стефан Пелецкий приймив тамтого втірка служницю Петронелю Семівну, котру взяв з ринку. Дївчина роздивившись в службі, не хотїла ніяк лишити ся дальше. Єї задержали на силу, а при тім ще й побили. В суботу рано служниця хотїла таки конче відійти, а п. Пелецка замкнула двері і зачала єї бити гачком. Тоді Семівна вирвала ся і вибігла на ґанок та кинула ся з другого поверха на подвіре. Тяжко поранену і в безнадійнім станї відвезла стация ратункова до шпиталю.

— **Крадежі.** В церкві сьв. Юра прихопив Федько Париняк злодія Павла Бігуна, 16-лїтного хлопчиска в тій хвили, коли той витягнув єму з кишенї полярес, в котрім була 1 К 32 сотиків. При ревізиї на поліциї знайдено у Бігуна вкрадені гроші. — Аґентови торговельному Яковови Ліберманови при ул. Раппапорта ч. 21 вкрадено 200 ланцушків „дубль" загальної вартости 300 корон. — Вчера в полудне якийсь невислїджений доси злодій отворив

в отсїй хатї і вже більше не виходив з неї. Я закляв ся тоді, що не вийду більше з дому, аж коли буду то міг зробити яко наслїдник Юсуфа-паші. Так і зробив, як закляв ся.

Я висказав єму мій подив за єго незвичайну сили волї і спитав єго відтак, чи він пригадує собі давні події.

— Ти прийшов, щоби щось довідати ся — добре, то я тобі розкажу, але насамперед випий каву.

Я послухав, а старий зачав розповідати.

— Ти певно не знаєш, що було причиною, що Османлї (Турки) сюди зайшли? То я тобі скажу. В однім селї вибухла була ворохобня, люди не хотїли податків платити, а Алї-паша, мій брат, видав приказ, як то робив також і мій батько, Юсуф паша, тільки ворохобникам відрубати голови, кілько було потреба, щоби тих голов набрати на два верблюди і їх єму післати. Так і стало ся. Пригадую собі ще зовсім добре, як тоті верблюди сюди прийшли, як повиймали голови і повиставляли на брамах на пересторогу та як всї величали справедливість мого брата. Та на нещастє було між страченими також кількох Османлїв; то стало звістно; і хоч мій брат казав тим злочинцям, що не уміли розпізнати Турка від Араба, відрубати голови, Порта не була тим вдоволена, лиш післала свої кораблї і войско та обсадила край. Ось до того прийшло! А Алї-паша і я мусїли як вязні піти до Стамбула. Менї було тоді 23 лїт, і не скорше, аж як мій брат помер, позволили менї вернути до Тріполїса. Османлї вернули посїлости моїй родинї — та що з того, коли позбавили мене престола! — та й назначили ще й річну ренту, яку менї все правильно виплачують; я єї нїколи не рушив — нехай єї беруть мої сини, коли мене не стане! Я не хочу нїчого від Османлїв, я не хочу їх навіть на очи видїти. В перших роках, коли я сюди вернув, добавив я, що мене стережуть і я богато лїт навіть не виходив з хати. А нинї забули на мене!

— Але люди в Тріполїсї на вас не забули!

Гордий усьміх проявив ся на лици старого і очи єму засьвітили ся. Відтак відозвав ся живо до мене:

— Правду кажеш! Та що з того? Така була воля Аллаха, щоби так стало ся і Османлї можуть спокійно спати; Сі Амурра постарів ся!

Відтак по хвили відозвав ся знову і споглядав на мене, як колиб хотїв видїти, яке враженє зроблять єго слова:

Як би християни прийшли до краю і прогнали Османлїв, то може би собі мене пригадали і попросили мене, щоби я сказав якесь слово до людий в Тріполїсї — то було би мудро і справедливо, мудро, бо тутешні люди більше би мене слухали як Турків, а справедливо, бо я уважав би заподіяну менї Османлями кривду за вирівнану, як би они вернули мої чести і достоїньства. Але лиш один Аллах знає, що має стати ся!

— Так, лиш сам один Аллах! — сказав і я та скінчив пити каву.

То не була відповідь, якої Сі Амурра по менї сподївав ся, єго голос бодай став менше ввічливий, коли мене спитав, чи я довго тут ще побуду, як менї Тріполїс подобав ся і т. д.

Ми ще раз висказали собі желаня всего доброго і на звичайній пращальній церемонії вивів мене управитель дому перед браму, де вже посходило ся було значне число людий з всїляких племен, щоби старому пашї дати доказ своєї прихильности.

То було ще в 1894 роцї. Старенький Сі Амурра вже давно пішов до свого Аллаха а послїдний з Караманлїв спочив побіч своїх двох попередників. Як би він так жив нинї, станув би певно по сторонї тих, що виповіли війну ненавистним єму Османлям.

3. Турецка господарка в Тріполїсї.

Слїдуючі події відносять ся ще до 1903 р., але від того часу нїчо не змінило ся і они характеризують турецку господарку фінансову в Тріполїсї.

Ще в марті 1902 р. треба було 1400 вояків, що покінчили були свою службу у войску і відходили на урльоп, відвезти до їх вітчини в Анатолії і Левантї. До такої роботи треба, як би на збитки, трохи гроший, бо по перше треба за перевіз заплатити, а по друге треба тим людем, щоби їх не пустити домів з порожними руками, дати на дорогу з тої платнї, яка їм вже давно належить ся, бодай за десять місяців готівкою, а на то, що ще лишить ся виставити квіти платнї державною касою в їх вітчинї. Отже зажадано з Константинополя корабля, котрий забрав би тих вислужених вояків.

(Дальше буде).

витрихом склеп щіткаря Макса Шаха при ул. Паньскій ч. 22 і забрав єму цілий запас щіток до чищення одіня, до волося і до помостів вартости кількадесять корон. — На Ринку придержано нотованого злодія Валєрияна Поґоржельского в хвили, коли вхопив зарізану гуску в лави сидухи Йосифи Фуксової. — На головнім уряді почтовім в Тулюзі вкрадено два міхи з листами: в однім з них були пересилки грошеві на 100.000 франків, а в другім на 60.000 франків.

— **Дрібні вісти.** Вибір одного члена ради повітової в Камінці струмиловій з ґрупи громад міських розписаний на день 23 падолиста с. р. — Найвисший трибунал касаційний рішив відкинути жалобу неважности внесеної обороною 101 руских студентів, против котрих відбув ся процес за галабурди на університеті 1 липня 1910. Виконане вироку поки що здержано. Львівский суд засудив Михайла Підгайного за побитє на смерть свого стрийного брата Микити на 3 роки вязниці а брата єго Гриця увільнив. — Войтіх Орлів, літ 16, замешкалий на Пасіках галицких вийшов з дому родичів ще 11 с. м. і щез без сліду.

Господарство, промисл і торговля

— **Оповіщенє.** На основі розпорядження Виділу краєвого з дня 20 вересня 1911 р. число 123.721 краєве Бюро Патронату для Спілок ощадности і позичок уладить практичні курси для касиєрів і завідателів Спілок ощадности і позичок: в Кракові в часі від 4-го до 16-го грудня с. р., у Львові в часі від 20-го падолиста до 2 грудня с. р. в Тернополи в часі від 20 го падолиста до 2-го грудня с. р. На кождий із сих курсів буде принятих що найвисше 40 кандидатів, представлених Зарядами Спілок ощадности і позичок, евентуально комітетами основательскими Спілок проєктованих і зголошених до Бюра Патронату. До кождої власноручно написаної просьби о прийнятє на курс належить долучити метрику хрещення або звичайний витяг метрикальний кандидата, а в поданю вложити заяву, що в разі принятя обовязує ся кандидат прибути на науку і примінити ся до обовязуючої в часі науки інструкциї. Кандидати незасібні можуть просити о уділенє їм підмог на кошти подорожи і удержаня ся в часі треваня курсу; підмоги в квотах не перевисшаючих 30 К будуть признані заслугуючим на се кандидатам, о скілько вистануть на се призначені фонди. Надто поробить Бюро Патронату стараня в цїли безплатного спільного поміщення участників курсу через час їх побуту на курсі і виєднаня зелізничих знижок для принятих кандидатів, які о се в поданю просити будуть. В повідомленю про принятє на курс буде зазначене, на котрий з 3 курсів зістав принятий кандидат, про що рішати буде Бюро Паронату після свого узнаня з узглядненєм місця замешканя кандидата і відповідного розділу що до скількости участників кождого курсу. Неостемпльовані подання о принятє на курс треба вносити через Спілки патронатскі рейону I. краківского) до Експозитури краєвого Бюра Патронату в Кракові (ул. сьв. Томи ч. 1), а з инших рейонів прямо до Бюра Патронату у Львові найпізнійше до дня 31 жовтня с. р. Неузгляднені подання звертає ся на кошт петентів.

— **Зміна в розкладі їзди зелізницями.** З днем 25 жовтня с. р. зміняє ся дотеперішний розклад їзди поїздів особових ч. 1618 на шляху Львів-Красне як слідує: на шляху Красне-Броди: поїзд ч. 1618 буде відїздити з Бродів вечером о годині 8·25, з Заболотців о 8·42, в Кутів о 8·52, з Ожидова о 9·00 і буде приїздити до Красного о 9·19 в ночи, де буде мати получене з поїздом ч. 30 переходячим в напрямі до Львова; на шляху Львів-Красне: поїзд ч. 30 буде відїздити з Красного в ночи о годині 9·25, з Куткора о 9·32, з Задвіря о 9·43, з Борщович о 10·00, з Підборець о 10·13 і буде приїздити до Львова-Підзамче о 10·27 а до Львова о 10·45 в ночи.

Рівночасно улягне частковій зміні на шляху Красне-Броди-Радивилів поїзд особовий ч. 1611, котрий від'їздити буде з Бродів о годині 8·46 рано і приїздити буде до Радивилова о годині 9·03 перед полуднем.

Вкінци повідомляє ся, що поїзди особові ч. 1611 і 1618 будуть мати в Бродах зглядно в Радивилові безпосереднє дуже догідне полученє з росийскими поїздами поспішними, курсуючими впрост межи Петербургом, Вильном, Здолбуновом і Радивиловом.

— **З зелізниці.** З ц. к. Дирекциї зелізниць державних одержали ми до поміщення отсе письмо: В справі уліпшення, зглядно зміни розкладу їзди впливають внесеня і желаня до Управи зелізниці переважно так спізнені, що не можуть бути узгляднені при зміні розкладу їзди, бо опізняють друк і оголошене кождого разу розкладу їзди.

Сим отже повідомляєсь, що в будучности будуть могли числити на узглядненє в літнім розкладі їзди лиш ті внесеня, котрі вплинуть до дотичної ц. к. Дирекциї зел. в попереднім році найпізнійше до 15. вересня а внески і желаня для кождоразового зимового розкладу їзди належить предложити в тім самім році найпізнійше до 15. цьвітня.

Телеґрами.

Краків 16 жовтня. Стан здоровля о. Столовского представляє ся поважно. Недужий єсть дуже ослаблений, длятого лікарі не можуть приступити до операциї рака жолудка.

Кольонія 16 жовтня. До „Köln. Ztg." доносять з Берлина, що вигляди посередництва межи Туреччиною а Італією в послідних днях радше погіршили ся, бо Італія під напором публичного мнїня не хоче згодити ся на задержанє верховної власти Туреччини.

Рим 16 жовтня. Донесенє одної віденьскої ґазети о мобілізациї корпуса армії в північній Італії і о пересуненю войск на східну границю, єсть тенденцийне і безосновне.

Рим 16 жовтня. З Тріполіса доносять, що 14 кораблів перевозових висадило на беріг войско.

Мелілїя 16 жовтня. Ґенерал Ордоннес, поцїлений в серце двома кулями в хвили, коли по скінченю стріляниии хотів сісти на коня помер на місци.

Константинополь 16 жовтня. Міністерство війни потверджує, що турецкий аташе войсковий в Парижи Фетхі-бей прибув вже на поле війни в цїли обнятя верховної команди.

Пекін 16 жовтня. На хіньску прасу заведено строгу цензуру; з тої причини брак вістий о положеню. Населенє єсть дуже занепокоєнє безнастанними рухами войск. Всї театри замкнені. До банків кинулась публика масами і виймає вкладки, котрі складає в заграничних банках. Войско в Гонав злучило ся з повстанцями. В Ганкав заняли повстанці арсенал, котрий виробляє 25.000 назоїв на день. Телеґраф єсть в руках повстанців Получене з многими провінциями перерване.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р після часу середно-европейского

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стояна: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стояна: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·53 **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стояна: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стояна: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).